

mod skal lade den i høi Grad tvivlsomme Tilfæining om en Formandsinstitution bortfalde, hvilken efter Udvalgets Mening maaskee netop vil kunne medføre, at de gavnligge Følger, som man venter sig af de øvrige Forslag, vilde blive betydelig formindskede, ja maaskee endogsaa ganske vilde tabes.

De to andre Forslag, som Udvalget har stillet til de Paragrapher, som nu ere under Forhandling, skal jeg kun opholde mig et Øieblik ved. Under Nr. 2 har Udvalget bragt i Forslag, at der skal gives Amtsraadet en udtryffeligg Anviisning til ved Udmeldelsen af Taxationsmændene for Amtsraads Kredsen at tage Hensyn til, at de Valgte, saavidt muligt, ere nogenledes fordeelte over hele Kredsen. Det forekommer os, at en saadan Anviisning kan være ganske hensigtsmæssig ved Siden af de andre Anviisninger til Amtsraadet om, hvad det har at iagttage ved Valget, som findes optagne i Lovudkastets § 2. — Ved Forslaget til § 3 har Udvalget for det Første tilfattet, at Vacancer, der maatte indtræde i Mellemtiden mellem de Aar, hvori de almindelige Valg af Taxationsmænd skulle finde Sted, kunne udfyldes, hvis det er nødvendigt, en Tilføining, som vistnok ikke behøver nogen videre Motivering. Udvalget har tillige til § 3 foreslaaet, at Amtsraadet, forinden det hvert 3die Aar foretager de almindelige Valg, skal indhente Betænkninger fra Kredsens Sogneraad om, hvem disse maatte finde egnede til at komme i Betragtning ved Valget. Selv uden at en saadan Bestemmelse udtryffeligg staaer i Loven, maa det vistnok kunne siges at være i sin Orden, at Amtsraadet ved Foretagelsen af saadanne Valg ikke lader sig nøie med Medlemmernes tilfældige Personalkundskab, men at det derimod anvender den mere omhyggelige og betryggende Fremgangsmaade, iforveien at indhente Betænkninger fra Sogneraadene, men Udvalget har meent, at det, hvis der ikke i saa Henseende blev givet en udtryffeligg Bestemmelse, muligt dog kunde være, at et eller andet Amtsraad vilde tage sig denne Sag noget lettere, end det efter Udvalgets Mening vilde være rigtigt, og det har derfor trovet det hensigtsmæssigt, at der udtryffeligg tilføies en saadan Bestemmelse, om hvilken det er fore-

kommet Udvalget, at der ikke fra andre Sider vil kunne være Noget imod den at erindre.

Brinck-Seidelin: Det vil bemærkes, at det af mig til Lovudkastets § 3 stillede Forslag gaar ud paa at fjerne den Bestemmelse af samme, at Amtmanden i paatrængende Tilfælde skal paa Amtsraadets Begne kunne tilbagekalde den stedfundne Udnævnelse af en Taxationsmand. Det forekommer mig nemlig, at, naar en Taxationsmand kommer i et saadant Tilfælde, at han ikke længer kan anses for skicket til at røgte sit Hverv, saa vil hans Udfædigelse fra dette dog uden nogen Ulempe kunne udsættes til det næste Amtsraads møde. Hvadenten Taxationsmændenes Udmeldelse til den enkelte Forretning, som Udvalget tilfætter, skal foretages af Dommeren, eller den, som Lovudkastet tilfætter, skal foretages af Taxationsmændenes Formand, saa vil en Taxationsmands Ufikkethed til at røgte sit Hverv dog først og fremmest komme til Formandens eller Dommerens Kundskab, og da det altsaa bliver denne, som vil have at gjøre Indberetning derom til de høiere Autoriteter, vil man naturligvis ogsaa kunne være forvisset om, at han ikke vil udmelde en saadan ufkicket Taxationsmand til nogen Forretning, saalænge den høiere Autoritet ikke har afgjort, hvorvidt han maa benyttes eller ikke. Jeg seer derfor ikke rettere, end at der ikke er nogen som helst Nødvendighed for, at Amtmanden i saa Henseende skal kunne tage Beslutning paa Amtsraadets Begne. Det vil derhos af Motiverne til Lovudkastet bemærkes, at den høitærede Justitsminister selv har anerkjendt, at en Tilbagekaldelse af et offentligt Tillidshverv kan have en saadan Betydning for den Paagjældende, at det maa anses for nødvendigt at aabne ham Udgang til at faae Tilbagekaldelsens Berettigelse prøvet. Men, naar det kan have en saadan Betydning for den Paagjældende, saa forekommer det mig ogsaa, at simpel Willigbed fordrer, at Tilbagekaldelsen kun kan finde Sted af den samme Autoritet, der har foretaget Udnævnelser, og ikke af et enkelt Medlem af denne Autoritet, selv om det skeer paa den samlede Autoritets Begne, og det saameget mere, som det enkelte